

stået i spidsen for det praktiske arbejde med at fjerne grænsehindringer. Det har han gjort på en netop meget praktisk måde, og han har grebet opgaverne an på en, synes vi vist alle, god måde. Han har også fået gode resultater, men der er lang vej igen.

Et ganske særligt problem er jo det indenlandsk danske problem, der er med, at hvis man skal fra den øvrige del af Danmark til Bornholm, så går en af de nemme veje over et udland, nemlig over Sverige, og de forhindringer, det giver, er vi godt på vej til at få løst, men dog ikke helt endnu.

Trods besværlighederne er der en stigende integration inden for de nordiske lande. Der er et stigende erhvervsmæssigt samarbejde, og der er en stigning i antallet af studerende og pendlere. I 2002 gik 22,4 pct. af den danske vareeksport til de øvrige nordiske lande, mens 19,2 pct. gik til Tyskland. Når det tages med i betragtning, at der i Tyskland bor mere end tre gange så mange mennesker som i Norden, så er eksporten til Norden meget, meget vigtig for Danmark. Det er utrolig vigtigt, at Norden kan stå som et sammenhængende marked, som også hr. Ole Stavad nævnede, og derfor må der til stadighed arbejdes på at fjerne eller mindske grænsehindringerne.

Lad mig slutte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at det, der for mange år siden startede som et samarbejde mellem fem nordiske lande, som havde og har et stort fællesskab med hensyn til sprog, kultur og historie, fortsat skal have dette samarbejde som kernen, altså samarbejdet mellem de fem nordiske lande. Hvis vi ikke holder fast i det, så tror jeg, samarbejdet mister sin kraft og dermed sin betydning.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til ministeren for nordisk samarbejde for redegørelsen i dag. Danmark står jo for tur som formandsland i Nordisk Ministerråd, og 2005 bliver et spændende år at se frem til. Vi ser frem til at høre, hvilke visioner regeringen har for det nordiske arbejde.

Redegørelsen præsenterer en mangfoldighed af aktiviteter. Den giver mange detaljer, men den viser, at politisk kursskifte er tiltrængt i det nordiske samarbejde. Vi skal med vore nordiske værdier og med vores nordiske velfærdsmodel gå mere aktivt ud i verden. Det skal vi på det område, hvor nordisk samarbejde har sin første og største succes: på arbejdsmarkedet. Med EU's

østudvidelse er hele Norden kædet sammen med ti nye medlemslande. Folketinget har lavet et forlig om arbejdsmarkedsåbningen sammen med arbejdsmarkedets parter.

Kl. 10.35

Nordisk Råd og ministerrådet samlede for nylig arbejdsmarkedets parter i Norden og Baltikum, men det forbigås helt i redegørelsen. Er det af hensyn til Dansk Folkeparti og deres frygt for invasion af udenlandsk arbejdskraft på vore marker og byggepladser, der slår igennem? Jeg fik ellers indtryk af, at ministeren lagde vægt på dette område, da han besvarede skriftlige spørgsmål fra den danske delegation her i efter sommeren.

SF deler ministerens ønske om mere nordisk samarbejde også i EU-regi, og det vil jeg gerne uddybe lidt senere. Men ministeren har fuldstændig glemt FN. Danmark har skilt sig ud fra alle nordiske lande med sin indvandrepolitik, ikke mindst med 24-års-reglen. Danmark gik som det eneste nordiske land i krig i Irak. Vil Danmark nu droppe alt samarbejde med FN på alle niveauer og i alle sammenhænge og netop nu, hvor vi er medlem af FN's Sikkerhedsråd? Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke der er nogen som helst områder, hvor han mener, at nordisk samarbejde i FN kan bruges.

Arbejdet med grænsehindringer har givet nogle fremskridt. Den nordiske servicelinje Hallo Norden er et fremskridt. Der er også sket nogle fremskridt her i Øresundsregionen. Det er godt, men vi er slet ikke ved målet. Og som flere ordførere allerede har været inde på, så er erhvervslivets grænsehindringer et spørgsmål, som i høj grad må bearbejdes.

På minussiden er igen i år ministerrådets administration af støtteordninger. Jeg kan ikke genkende redegørelsens skønmaleri. Det kan de skoler jeg hører fra altså heller ikke. Men værre, ja, helt slemt er det, at ministerrådet nu holder priser og aftaler på administrationsopgaverne hemmelige. Det må man faktisk ikke i Lemvig Kommune, hvor jeg kommer fra, eller i den danske stat. Må man så i Store Strandstræde hos Nordisk Ministerråd? Der henviser man til offentlighedsreglerne, som samarbejdsministeren har indført den 16. august 2004. Så må jeg spørge ministeren: Har ministeren godkendt offentlighedsregler i nordisk regi, som er i modstrid med reglerne i Danmark eller for den sags skyld i andre nordiske lande? Hvem kan egentlig give mig tavshedspligt om ministerrådets licitations-